

‘Mijn verstand zegt stoppen, maar mijn gevoel wil nog niet echt mee’

DOOR: PATRICIA SMAGGE

HEERHUGOWAARD – Het zal voor iedereen even wennen zijn: Annette Groot stapt uit de gemeentepolitiek. Maar liefst 25 jaar was ze politiek betrokken bij eerst Heerhugowaard en later Dijk en Waard. Vanuit diverse rollen en functies én als vertegenwoordiger van meerdere politieke partijen. De laatste vijf jaar was ze namens de plaatselijke seniorenpartij, waarvan ze zelf medeoprichter was, wethouder. Een baan die ze met veel plezier heeft vervuld, maar die ook veel van haar vergde. Werk en privé gingen teveel door elkaar heen lopen. “Met mijn verstand heb ik het besluit genomen om te stoppen, maar mijn gevoel wil nog niet echt mee”, stelt ze met een glimlach. Het tekenet de betrokkenheid die Groot altijd heeft gevoeld bij de plaatselijke samenleving.

■ Wethouder Annette Groot neemt afscheid (FOTO: AGHEEREMANSPHOTOGRAPHY)

ANNETTE GROOT ZEGT LOKALE POLITIEK NA 25 JAAR VAARWEL

Groot, die geboren werd in Heerhugowaard maar een deel van haar jeugd in Santpoord-Noord en Amsterdam doorbracht, zette haar eerste schreden in de politiek toen ze als beleidsmedewerker werkzaam was bij de Provincie Noord-Holland. “Collega’s vroegen of dat niet iets voor mij was en toen heb ik me aangesloten bij de PvdA in Amsterdam-Noord.” Vrijwel meteen werd ze in het bestuur gekozen en toen ze twee jaar later verhuisde naar Heerhugowaard was dat opnieuw het geval. Dat was begin 1997. “Die eerste periode vond ik het prima om op de achtergrond te blijven en me bezig te houden met het reilen en zeilen binnen de afdeling. Zo kon ik me ook als persoon rustig verder ontwikkelen. Maar op een gegeven moment wilde ik ook laten horen wat ik vond en deed ik een stapje naar voren. Als fractievertegenwoordiger mocht ik me meer met het beleid bemoeien en zelf ook een bijdrage leveren. Dat beviel me wel.”

Spannend

In 2002 stond haar naam voor het eerst op de kieslijst van de gemeenteraadsverkiezingen, in 2006 belandde ze daadwerkelijk in de gemeenteraad van Heerhugowaard. Best spannend voor iemand die zichzelf als verle-

gen bestempeld. “Die eerste jaren vond ik het doodeng om wat te zeggen. Maar de wil om iets bij te dragen bleek groter dan de angst om mijn mond open te doen. Achteraf denk ik: waarom vond ik dat nou zo eng? Je wordt natuurlijk ook handiger in het formuleren van je standpunten, dat helpt ook. Je hebt een verhaal te vertellen.”

‘We konden nooit rustig door Middenwaard lopen’

Groot groeide in haar rol, werd fractievoorzitter en was bij de verkiezingen van 2010 lijsttrekker van de PvdA. “Dat was een leuke tijd. Mijn kinderen, die toen tussen de 10 en 14 jaar waren, nam ik dan mee. Ze hielpen mee met ballonnen opblazen en folders uitdelen. Ik nam ze sowieso graag mee als dat kon. Naar bedrijvendagen of Kom in de Kas bijvoorbeeld. Dat vonden ze heel leuk. Wat ze minder konden waarderen was dat we nooit eens rustig door Middenwaard konden lopen, omdat ik altijd aangesproken werd.” Overigens valt de appel ook in dit gezin niet ver van de boom, want alle drie haar inmiddels volwassen kinderen

zijn maatschappelijk en/of politiek betrokken.

Senioren Heerhugowaard

In 2013 splitste Groot zich af van de PvdA, om niet lang daarna haar eigen partij op te richten: Senioren Heerhugowaard. “Ik heb van huis uit meegekregen dat iedereen gelijk is, ongeacht afkomst, leeftijd, geslacht of geaardheid. In ons gezin was het heel vanzelfsprekend dat je opkomt voor mensen die niet de steun krijgen die ze verdienen. De ouderen bijvoorbeeld, maar ook de armen, de LHBTI-gemeenschap en andere minderheden. Veel oudere mensen hebben nooit geleerd om voor zichzelf op te komen, je mond opentrekken was ‘niet netjes’. Dus moeten wij dat voor hen doen. Het baart me zorgen dat onze samenleving vergrijsst, maar dat het aantal medewerkers in de zorg niet evenredig toeneemt. Dat geldt ook voor de wijkverpleging en de Wmo-medewerkers in onze gemeente. Daar moeten we dus andere oplossingen voor bedenken, om ervoor te zorgen dat ouderen langer zelfstandig kunnen blijven wonen. Dat is de grote uitdaging van deze tijd.”

Praten over dit soort onderwerpen, wakkert Groots bevlogenheid aan.

Sinds haar seniorenpartij in de coalitie zit, staan zorg en welzijn steviger op de kaart. “We moeten meer voor elkaar gaan zorgen, om de zorgvraag straks ook nog te kunnen opvangen. Daarom zijn ontmoetingsgroepen zo belangrijk.” Maar ook de buurthuizen spelen een belangrijke rol, weet Groot.

Lees verder op pagina 3.

Wethouder Annette Groot neemt afscheid

Vervolg van de voorpagina.

Daarom heeft ze zich er sterk voor gemaakt dat die meer ondersteund worden. "Als gemeente waren we de buurthuizen een beetje uit het oog verloren. Het is lastig om vrijwilligers te vinden die in het bestuur van zo'n buurthuis willen plaatsnemen en de drijvende kracht willen zijn, dus als zo iemand er dan mee stopt, heb je gelijk een groot probleem. Daar ligt een taak voor de gemeente om dat op te vangen." Groot steunt de HugoHopper, de door vrijwilligers gerunde lijndienst en deur-tot-deur-persoonsvervoerder die met name voor ouderen en kwetsbare inwoners de bereikbaarheid heeft vergroot, al sinds het begin. Binnenkort is ook Langedijk verbonden via de gele lijndienststroute die in februari start.

Trots

Maar er is nog veel meer waar ze trots op is. Zo zette ze zich in voor de ontwikkeling van de nieuwbouwwijk De Draai en voor de revitalisering van Centrumwaard. "Dat laatste was zo'n project dat al jaren op stapel lag maar nooit echt van de grond kwam. John Does en ik hebben toen gezegd: dit gaan we nu echt oppakken. Daar hebben we alle betrokkenen in meegenomen: ondernemers, omwonenden, vastgoedeigenaren. Corona bleek in dit geval een zegen, want door al die partijen digitaal te laten participeren bereik je een veel bredere doelgroep. Inmiddels zijn de eerste werkzaamheden aan de Middenweg gestart." Ook op haar verdiensten op het gebied van klimaatadaptatie is Groot trots. "Je ziet dat klimaatbestendige inrichting met bijvoorbeeld wadi's nodig is om verdroging tegen te gaan. Bij-

■ 'Het leven is zoveel mooier als je er voor elkaar bent' (FOTO: AGHEEREMANS PHOTOGRAPHY)

zonder innovatief is de waterbuffer onder de straat in Sint Pancras."

Roze gemeenschap

Een bijzonder plekje in haar hart heeft ook de 'roze' gemeenschap. "In Dijk en Waard mag je zijn wie je bent, daar maak ik mij sterk voor. Op Coming Out Day is er een ontbijt voor jongeren van alle middelbare scholen in Dijk en Waard, waarbij besproken wordt hoe Paarse Vrijdag ingevuld gaat worden. De jongeren hebben echt steun aan elkaar en weten elkaar dankzij een appgroep die in het leven is geroepen vaker te vinden. Maar een groep die vaak vergeten worden in dit verhaal zijn de 'roze' ouderen, mensen in verpleeghuizen die noodgedwongen weer terug de kast ingaan uit vrees niet geaccepteerd te worden. Het project dat het COC gestart is gaat mij na aan het hart. In het verlengde hiervan gaat de raad deze maand starten met het zichtbaarder uitdragen van het antidiscriminatiebeleid. Wat kunnen we als gemeente doen om ervoor te zorgen dat inwoners elkaar ac-

cepteren. Ik ben heel blij dat de coalitie en de oppositie dit gezamenlijk oppakken."

'Het is goed zo'

Na vijf jaar wethouderschap draagt Groot haar taken nu over, naar alle waarschijnlijkheid aan Ester Leibbrand (de raad moet daar nog een beslissing over nemen). "Ik had de ambitie om deze periode af te maken, maar nadat ik afgelopen jaar vijf keer ziek ben geweest lijkt me dat niet verstandig. Wethouder zijn is geweldig, omdat je veel kunt betekenen voor de samenleving. Maar het is ook zwaar omdat je eigenlijk nooit 'uit' staat. 's Avonds heb je vergaderingen en andere verplichtingen, in het weekend wacht een pak leeswerk. Het is goed zo. Ik heb geluk dat ik mijn oude baan bij Defensie weer op kan pakken, daar kijk ik naar uit. Net als naar de vrije weekenden. Wat ik de Dijk en Warders graag nog wil meegeven is: kijk naar elkaar om. Het leven is zoveel mooier als je er voor elkaar bent!"